

“L’Ajuntament de Girona no acaba de cedir el solar per a l’Arxiu Històric”

“El campament del parc Central era molt visible, però vam atendre 1.583 peticions d’asil fins al 19 de desembre”

“La nova estació intermodal de tren a Figueres-Vilafant respon a una necessitat i està pensada en termes de territori”

Pere Parramon, a la plaça de l’U d’Octubre de 2017, en una imatge presa el passat 19 de desembre. Al fons, la subdelegació del govern espanyol a Girona, l’antiga seu del Banc d’Espanya. QUIM PUIG.

Pere Parramon i Rubio (1977) va rellevar Albert Bramon com a subdelegat del govern espanyol a Girona el març del 2024. Doctor en història de l’art, funcionari del Departament d’Educació –va ser director de l’institut de secundària Rafael Campalans d’Anglès (Selva), entre altres destinacions– i antic adjunt a direcció de la Fundació Vila Casas, Parramon es considera un servidor públic. Amb web [<http://www.pereparramon.com/>] propi i autor, entre altres obres, de Fridtjof Nansen. Retratos, impresiones(Sd Edicions, 2025) i, juntament amb Lluïsa Faxedas, d’Art contemporani a Girona, 1994-2019, editat pel GEiEG i l’Ajuntament de Girona el 2021, Parramon és a la política activa des de fa menys de dos anys. Després de deu mesos com a regidor del PSC a Girona, ara es coordina amb el delegat del govern espanyol a Catalunya, Carlos Prieto, per atendre la demarcació i complir amb les seves responsabilitats, com la de coordinar els serveis de l’Estat i els cossos de seguretat. Atén aquest diari l’últim dilluns laborable del

2025.

Què hi fa un home d’art o d’educació en un càrrec com aquest i en aquest edifici [l’antiga seu del Banc d’Espanya a Girona]? Mira, d’entrada he de reivindicar que les persones que venim de l’àmbit cultural o l’educació hem de poder estar en qualsevol càrrec de responsabilitat. En primer lloc perquè la cultura té a veure amb els espais, els significats compartits i, a més, ens donen una visió de conjunt molt beneficiosa a l’hora de posar-nos al servei de la ciutadania. Hi ha àmbits tècnics, que també poden ser molt beneficiosos, però una cosa no treu l’altra. Un dels assumptes en què ha hagut d’intervenir ha estat el campament de persones sol·licitants d’asil, la majoria provinents de Mali, que va ser desmantellat el passat 12 de novembre. Al maig, quan vam saber que s’estava formant un campament amb persones, la majoria de les quals eren peticionàries d’asil, vaig actuar per dues vies: accelerant els tràmits perquè aquestes persones poguessin ser ateses ràpidament perquè això permetia –i aquesta és la segona part en la qual intervenia– que sortissin del carrer al més aviat possible. És important que recordem que la competència sobre via pública o sensellarisme és municipal. Per tant, aquí jo no hi puc intervenir directament, però sí que podia ajudar l’Ajuntament de Girona a través dels peticionaris d’asil. Per què? Perquè els peticionaris d’asil, un cop han estat atesos per la Policia Nacional, llavors ja es poden acollir als programes socials del Ministeri d’Inclusió gestionats per Creu Roja. I llavors què passa? Si jo accelerava aquests tràmits, aquestes persones ja podien... Ser ateses en un programa? Exacte, ja sortien del carrer i llavors anaven als espais que organitza Creu Roja o que determina Creu Roja. Per tant, des del maig, vam estar fent aquesta feina. El que passa és que des del maig i fins al novembre en què vam aconseguir desmantellar aquest

campament, han anat arribant persones. En aquest temps, el que hem fet ha estat una tasca conjunta amb els serveis socials [de l'Ajuntament de Girona] i la Policia Nacional i la policia local [la Policia Municipal] i Creu Roja per poder atendre aquesta gent. És a dir, quan els serveis socials localitzaven persones que podien ser peticionàries d'asil, nosaltres ràpidament els ateníem. Llavors atendre'ls vol dir que se'ls feia l'entrevista i, a la sortida de l'entrevista, ja els esperava Creu Roja perquè poguessin ser acollits als programes socials. Quan surten de la cita amb la Policia Nacional ja tenen un document que acredita la seva situació regular al país i tenen un lloc on viure. Al cap de sis mesos poden treballar, fins i tot des del primer minut de sortir amb aquest document ja poden ser atesos per Creu Roja i entrar en els programes socials del Ministeri d'Inclusió. Troba que s'ha pogut col·laborar bé amb l'Ajuntament? Hem treballat amb molta fluïdesa. La situació va culminar quan al novembre vam aconseguir dismantellar entre tots el campament. De l'1 de gener al 19 de desembre del 2025, hem atès 1.583 peticions d'asil a Girona. A la ciutat de Girona? No, a la demarcació de Girona. De veneçolans en tenim 901 (el 56,98%); de Mali, 269 (el 16,99%); de Colòmbia, 72 (el 4,55%) i de la resta de països, 341 (el 21,53%). La petició d'asil és una demanda recurrent a la subdelegació? A veure, se n'ha parlat molt, del campament allà al parc Central, al voltant de l'estació, perquè evidentment era molt visible, però no són els únics peticionaris que hem tingut, sinó que en tenim molts més. Una cosa que vincula l'Ajuntament i l'Estat és la negociació per arribar a un acord per al nou edifici de l'Arxiu Històric. L'edifici de l'arxiu actual passaria a ser de l'Ajuntament, que alhora cediria un solar a Fontajau perquè s'hi construeixi el nou equipament. Fa un mes en aquest diari, l'antic director de l'Arxiu Municipal de Girona i actual cronista de la ciutat, Joan Boadas, afirmava que trobava "impressionant, difícil d'entendre i ha de ser denunciable" que, després de vint anys no hi hagi un acord entre les autoritats, "les d'aquí i les de Madrid". Com és que encara no hi han posat fil a l'agulla? El que està clar és que Girona pot deixar de ser l'única capital de província sense un arxiu provincial modern. Un any o altre, no? O creu que serà a curt termini? Això s'ha de fer, des del meu punt de vista, a molt curt termini perquè no podem esperar més. Continuem tenint la possibilitat d'un equipament adequat a les necessitats d'espai, de recursos i de tecnologia que mereix no només la ciutat de Girona, sinó la nostra demarcació. Només cal que l'Ajuntament accepti l'oferiment del Ministeri de Cultura de construcció d'un nou arxiu provincial; això implica una inversió de desenes de milions d'euros. El Ministeri de Cultura també cedeix l'antic convent de Sant Josep [al Barri Vell de Girona] i a més es fa càrrec de les obres de millora de l'edifici [a finals del 2022 es parlava d'una inversió propera als 13 milions, incloent-hi la construcció del nou equipament]. Per tant, estem parlant d'una proposta clarament beneficiosa per a la ciutat i el territori. Com és, doncs, que la situació encara estigui encallada? Que l'Ajuntament no acaba de cedir el terreny [solar]. De Fontajau? Exacte. I l'Estat, com treballa en les obres que s'han de fer a l'antic convent (i abans de cedir-ne la titularitat a l'Ajuntament)? Per part del Ministeri de Cultura, aquest és un tema que el meu antecessor, Albert Bramon, va treballar moltíssim justament per aconseguir un tracte immillorable per a la ciutat de Girona i per a la demarcació de Girona. Entenc que és difícil d'entendre... Que encara estiguem aquí? Exacte, és que l'Ajuntament només ha de cedir aquest terreny. Una altra cosa de Girona: les obres a la plaça Espanya haurien d'haver començat el 2025, però no ha estat així. Quan començaran? El Ministre de Transport i Mobilitat Sostenible ha tret a licitació, a través d'Adif [Administrador d'Infraestructures Ferroviàries], les obres de remodelació d'aquesta plaça Espanya. Les obres estan previstes per al primer trimestre del 2026. Llavors a veure quina és la meua valoració, si m'ho permet: crec aquesta és una de les grans obres de l'Estat a Girona. La veritat és que jo tinc el convenciment que hi ha un abans i un després amb els governs de Pedro Sánchez a Madrid i Salvador Illa a Catalunya. Fixa-t'hi: parlem d'un nou arxiu provincial que estem posant a disposició. Estem parlant del nou Campus de Salut Josep Trueta, d'aquesta actualització de la plaça Espanya, és a dir, estem parlant de grans avanços o d'avanços molt significatius per a la ciutat de Girona. Però està parlant ara de governs socialistes tant a l'Estat com a la Generalitat, perquè el campus no afecta tant l'Estat com la Generalitat. Em venia a dir que, gràcies al PSOE i al PSC, Girona en surt beneficiada. Això vol dir? Crec que hi ha aposta molt clara. Estem veient com, objectivament, tenim dos governs que estan treballant activament per a la nostra ciutat i per a la nostra demarcació. Sobre qüestions que afecten la resta de la demarcació, l'Estat treballa en el traçat per ampliar l'N-II al sud de Figueres i en l'estació intermodal de Vilafant, que hauria d'afavorir els barris més degradats i l'eliminació del pas a nivell del centre de la ciutat [en la remodelació ferroviària al juliol es va anunciar la inversió de 150 milions]. El desdoblament de l'N-II a l'entorn de

Figueres és una molt bona notícia, especialment perquè estem parlant d'un tram amb alta sinistralitat. El Ministeri va plantejar tres projectes per fer aquest desdoblament i ara ha tret a licitació el principal d'aquests tres projectes, que és el que afecta deu quilòmetres i que, amb la intervenció, ha de permetre millorar la seguretat diària i la fluïdesa del trànsit. Aquí m'agradaria destacar que som conscients que molta gent es pensava que, en liberalitzar l'AP-7 [alliberar-la de peatge] ja no es farien aquestes millores a l'N-II. Això no ha estat així, ara ho estem veient: hem de continuar actuant allà on és necessari i aquí era molt necessari. I el fet que Figueres deixi de tenir el pas a nivell i l'estació al centre de la ciutat i ho tingui tot a Vilafant, en què creu que pot contribuir al relançament de la capital de l'Alt Empordà? Crec que això és un avenç per a la ciutat de Figueres. D'entrada, aquest és un tema que implica un acord entre el Ministeri d'Infraestructures, l'Ajuntament de Figueres i la Generalitat. Aquí el que s'està plantejant és fer una estació intermodal entre els dos models de tren, l'alta velocitat i el tren convencional, fent aquest intercanvi a Vilafant. A més, aquí veiem la implicació de tots els actors. La Generalitat hi està tan implicada que fins i tot compta fer una nova estació d'autobusos a Figueres i a l'estació intermodal un baixador [d'autobusos]. Soc conscient que hi ha qui pensa en la distància entre Vilafant i Figueres, el centre de Figueres. Estem parlant literalment entre l'estació de Vilafant i el Museu Dalí, per posar un lloc important de Figueres, de 10 o 15 minuts a peu. I això és exactament la mateixa distància que hi ha entre l'estació de Girona i el centre. Per tant, no parlem d'una estació tan excèntrica com alguns han volgut veure o com volen defensar. I a més pensem que això és una oportunitat també per dinamitzar tota la zona al voltant d'aquesta nova estació intermodal. És a dir, una infraestructura d'aquestes característiques no només ha de donar resposta a una necessitat concreta, sinó que també s'ha de pensar en termes de territori. M'agradaria saber en quin punt està el baixador del TAV [Tren d'Alta Velocitat] a l'aeroport Girona-Costa Brava? Mira, anem a la concreció. Després de l'aprovació de l'estudi informatiu del Ministeri de Transport i Mobilitat Sostenible, Adif ha de fer la licitació del projecte constructiu. Abans, però, s'ha de fer la signatura d'un conveni amb Aena. S'hi està treballant a ple rendiment. Abans de la licitació? Sí, s'ha de fer el conveni amb Aena atès que la major part de la demanda serà de transport aeri. Crec que és molt important assenyalar que aquest baixador del tren d'alta velocitat ha estat una demanda del territori i sobretot cal dir del paper i la veu del teixit econòmic, que ha estat determinant per aconseguir aquest baixador. A veure, connectar bé l'aeroport, que és una peça clau, no només amb els Pirineus, no només per la Mediterrània, sinó també per a totes les comarques gironines. Vull dir que tinguem una molt bona connexió entre l'aeroport, Girona i Barcelona és una oportunitat importantíssima per a les persones i per a la nostra economia que no podem deixar escapar. Per això, hi ha hagut un compromís clar. I aquí tenim un altre exemple, aquest baixador de l'alta velocitat a l'aeroport de Girona, de fins a quin punt el govern de Pedro Sánchez ha tingut en compte i ha escoltat les veus del territori. És un projecte del qual penso que totes i tots hem d'estar molt orgullosos. Li volia demanar sobre el fet que una sentència de l'Audiència Nacional, coneguda fa unes setmanes, obre la porta que l'Estat espanyol hagi d'excloure del domini públic 850 finques de la primera línia de mar de Platja d'Aro. Li sona si hi ha altres casos similars a la Costa Brava? Hi ha casos similars, que poden tenir similituds a Empuriabrava, però honestament no és bo que els vinculem perquè cada cas té afectacions diferents. Caldes de Malavella serà la seu de la Ryder Cup de golf el 2031 [les instal·lacions del Camiral Golf & Wellness]. Com creu que pot repercutir positivament en el turisme, que és una de les fonts d'ingressos principals de l'economia gironina, un esdeveniment internacional d'aquest tipus? Com diu molt bé, el turisme és una de les nostres grans fonts d'ingressos i una notícia com la Ryder Cup és totalment positiva. A més, és una demanda que se'ns feia des de molts sectors productius i que s'hagi pogut aconseguir beneficia a tots i a totes. Una cosa, la feina de subdelegat, com li van proposar? Quan m'ho van proposar, es tenia clar que a Girona era convenient, quan es va jubilar l'Albert Bramon, el meu antecessor en el càrrec, continuar amb una persona d'un perfil dialogant, és a dir, una persona que pogués parlar amb totes les administracions, totes les institucions i també tots els colors polítics. I per un altre costat, algú amb un perfil marcadament catalanista, com és el meu, és a dir, defensor de la nostra llengua, de la nostra cultura i sense que això hagi de ser obstacle en la comunicació amb ningú. És un càrrec més de representació de l'Estat? Fins a quin punt pren decisions o té capacitat per prendre'n? La subdelegació depèn de la delegació del govern a Catalunya, encapçalada per Carlos Prieto. Estem treballant sempre coordinadament, totes les quatre subdelegacions provincials que tenim a Catalunya. A què em dedico jo com a subdelegat? D'entrada representar el govern de

l'Estat en el territori, però a mi també m'agrada molt defensar o reivindicar o, fins i tot, recordar que també estic aquí per defensar els interessos del territori a l'Estat. Una de les coses que faig moltíssim és moure'm pel territori, parlant amb els alcaldes i les alcaldesses, visitant els sectors productius, culturals, el teixit associatiu [...]. En aquest any i vuit mesos llargs, ha hagut d'intervenir en alguna irregularitat o en algun incompliment? En algun moment se'ns ha requerit informació, però no hem hagut d'intervenir en res. En canvi ara sí que, per exemple, s'ha convocat el 2% cultural i, en contacte directe amb el Departament de Cultura de la Generalitat, hem convocat de seguida els ajuntaments per explicar-los com és aquesta convocatòria per ajudar-los, a aquells que tenen els projectes més madurs, i es puguin presentar amb les màximes garanties d'èxit. Finalment, li voldria preguntar si la consellera Sílvia Paneque decideix no repetir com a alcaldable del PSC a Girona el 2027, li faria il·lusió ser el cap de llista? S'ho ha plantejat, això? Honestament, si em fa il·lusió o no és irrellevant, perquè no em correspon a mi prendre la decisió. Però per mi pot tenir molta rellevància saber si li faria il·lusió. Sí, però és que jo no em puc manifestar en aquest sentit, bàsicament perquè quan arribi el moment els òrgans competents decidiran qui serà l'alcalde a la ciutat de Girona i llavors en aquell moment el que sí que puc dir és que jo, com he fet fins ara, i els meus companys i companyes tots plegats estarem a disposició per al que convingui. Pere, si em permet. Sembla que hi hagi una estructura sobre els éssers humans que decideix les coses, no sé si a través d'algun algoritme. On queden la decisió i la voluntat de cadascú en tot això? Això té a veure amb una qüestió. Ara em poso en una qüestió una mica complexa, per dir-ho molt ràpidament: és una qüestió que té a veure amb la distinció entre l'ètica de la convicció i l'ètica de la responsabilitat. Hi ha moments en què ens hem de regir, diguem-ne, per allò que nosaltres considerem individualment i hi ha moments en els quals ens hem de regir per allò que consensuem molt més enllà de nosaltres mateixos. I aquí, que és l'ètica de la responsabilitat, estem parlant d'una decisió d'aquest tipus. Quan estàs en un projecte polític, has d'estar a disposició del que convingui [...].

Publicat a:

-Setmanari Girona 09-01-2026, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2609545-l-ajuntament-de-girona-no-acaba-de-cedir-el-solar-per-a-la-rxiu-historic.html>